

Препоръка

относно разработването на планове за възстановяване

Препоръка относно разработването на планове за възстановяване

Съдържание

1.	Резюме	3
2.	Контекст и обосновка	4
3.	Препоръка на ЕБО за изготвяне на планове за възстановяване в ЕС	6
	Препоръка на ЕБО относно разработването на планове за възстановяване	8
	Приложение 1	11
	Приложение 2	13
	Образец на план за възстановяване	13
	А. Общ преглед	13
	Б. Основни елементи на плана за възстановяване	16
	В. Последващи действия	21
4.	Обратна информация от публичната консултация	22
5.	Потвърждение за спазване на насоки и препоръки	23

1. Резюме

1. Приложената препоръка относно разработването на планове за възстановяване се основава на задължението на Европейския банков орган (ЕБО) в съответствие с член 25, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 (наричан по-долу „Регламентът за ЕБО“) да допринася към и да участва активно в разработването и координирането на ефективни и последователни планове за възстановяване и оздравяване. Съветът на надзорниците на ЕБО се споразумя, че до приемането и публикуването на предложението за директива на Комисията за създаване на рамка за възстановяване и оздравяване на кредитни институции и инвестиционни посредници (т.нар. „директива за управление на кризи“, наричана по-долу „ДУК“), най-ефективното средство за изпълнение на това задължение е издаването на приложената препоръка, насочена към националните компетентни органи, относно разработването на планове за възстановяване, в съответствие с член 16 от регламента за ЕБО.
2. Предвид факта, че поне 15 банки в рамките на Съюза вече започнаха да разработват планове за възстановяване, следвайки инициативата на Съвета за финансова стабилност (СФС), и факта, че понастоящем са в ход и други национални инициативи, целта на препоръката е да се гарантира последователност в рамките на Съюза и съгласуваност с най-високите стандарти, чрез разширяване на разработването на планове за възстановяване, така че да се обхванат европейските кредитни институции и инвестиционните посредници, идентифицирани в приложението към препоръката, и да се гарантира, че плановете се обсъждат в рамките на съответните надзорни колегии, които ЕБО следи отблизо.
3. За тази цел следва да бъдат изготвени планове за възстановяване на групата в съответствие с международните стандарти, договорени под контрола на Съвета за финансова стабилност и като се следва образецът, представен в приложение 2 („образецът“), който обхваща ключовите елементи и основните въпроси за разглеждане в плана за възстановяване, следвайки дискуссионния документ (ДД) на ЕБО относно плановете за възстановяване, публикуван на 15 май 2012 г.

2. Контекст и обосновка

4. Понастоящем няколко банки в различни държави членки изготвят планове за възстановяване, като следват предприетите инициативи на международно равнище и в Европейския съюз (ЕС).
5. На глобално равнище инициативите относно плановете за възстановяване и оздравяване — подкрепени от лидерите от Г-20 на срещата на високо равнище в Питсбърг през 2009 г. — се координират под контрола на Съвета за финансова стабилност (СФС), който в своите „Основни характеристики на ефективни оздравителни режими за финансовите институции“ (ОХ) идентифицира основните елементи на плановете за възстановяване и оздравяване (ПВО) и препоръчва изготвянето на планове за възстановяване и оздравяване (ПВО) за всички глобални финансови институции от системно значение (G-SIFIs), както и за други предприятия, които биха могли да окажат влияние върху финансовата стабилност в случай на проблеми.
6. На равнище ЕС след публикуването на заключенията на Съвета на Европейския съюз за предотвратяване, управление и разрешаване на кризи от 18 май и 7 декември 2010 г., с които бе насърчено разработването на ПВО поне за кредитните институции, за които се обмисля създаването на трансгранична група за стабилност (ТГС), на 6 юни 2012 г. Европейската комисия прие предложение за директива за създаване на рамка за управление и разрешаване на кризи (т.нар. „директива за управление на кризи“, наричана по-долу „ДУК“). В предложението *inter alia* се описва естеството и съдържанието на ПВО, пояснява се обхватът на тяхното прилагане и се доразвиват ролята и правомощията на ЕБО и националните компетентни органи (НКО).
7. Въпреки това няколко държави членки вече са въвели или са започнали да изготвят специфично законодателство относно ПВО. В редица случаи тези инициативи са в отговор на конкретни искания за реформиране на режимите за оздравяване в контекста на програмата за финансово подпомагане на Международния валутен фонд/ЕС. От друга страна някои НКО са се включили пряко в процеса на изготвяне на ПВО, въпреки липсата на специфично законодателство по този въпрос, поради тяхното участие в международната дейност по SIFIs като членове на СФС.
8. Освен правомощията и задачите на ЕБО, които ще бъдат определени в ДУК, с член 25 от регламента за ЕБО на ЕБО се възлага в общ план задачата да допринесе за и да участва активно в разработването и координирането на ефективни и последователни ПВО. В контекста на тази задача и с оглед на развитията в международен и национален план ЕБО взе решение да започне дискусия и да събере мнения на заинтересовани страни в ранния етап от процеса, с който ще се въведат планове за възстановяване като общо европейско законодателно изискване.
9. За тази цел на 15 май 2012 г. ЕБО публикува дискуссионен документ относно планове за възстановяване (наричан по-долу „ДД“), в който се представят ключовите елементи и основните въпроси за включване в даден план за възстановяване в съответствие с ОХ на

СФС. За тази цел в ДД беше включен примерен „образец на план за възстановяване“. ЕБО получи общо 25 отговора във връзка с ДД (5 от тях не бяха публикувани на уебсайта на ЕБО по искане на отговарящите), в които като цяло беше изразено положително мнение относно структурата и съдържанието на образца.

10. ДД представлява полезна основа за регулаторните задачи на ЕБО, предвидени в ДУК, с цел да се гарантира изготвяне и оценка на плановете за възстановяване по последователен начин навсякъде в Съюза. Въпреки това няма да се публикува общ европейски референтен документ за НКО до приключване на законодателния процес във връзка с ДУК.

11. С оглед запълване на този времеви интервал и за да се стимулира разработването на плановете за възстановяване, като същевременно се осигурят насоки, за да се гарантира съгласуваност с най-високите стандарти, ЕБО изготви приложената препоръка, насочена към НКО, които са компетентните надзорни органи от изпращащата държава по отношение на кредитните институции, посочени в приложение 1 към препоръката. На тези кредитни институции се препоръчва да гарантират изготвянето на плановете за възстановяване на групата и представянето им на надзорните органи до края на 2013 г. Що се отнася до съдържанието на плановете за възстановяване, в препоръката се посочва, че плановете трябва да са в съответствие с рамката на СФС и стандартите, посочени в образца, приложен към препоръката. По отношение на оценката на плановете за възстановяване, в препоръката се изисква тези плановете за възстановяване на групата да бъдат представени и обсъдени в надзорните колегии, които следва да постигнат съгласие по общата оценка.

3. Препоръка на ЕБО за изготвяне на планове за възстановяване в ЕС

Статут на настоящата препоръка

1. Настоящият документ съдържа препоръка, издадена въз основа на комбинираното правно основание на член 16, параграф 1 и член 25, параграф 1 от регламента за ЕБО. В съответствие с член 16, параграф 3 от регламента за ЕБО компетентните органи трябва да положат всички усилия за спазване на препоръките.
2. В препоръката се излага позицията на ЕБО относно подходящите надзорни практики в рамките на Европейската система за финансов надзор в областта на разработването и координирането на ефективни и последователни планове за възстановяване с цел свеждане до минимум на системните последици от евентуални проблеми. Поради това ЕБО очаква от всички компетентни органи, към които е насочена препоръката, да я спазват. Компетентните органи, по отношение на които се прилага препоръката, следва да я спазват, като я включат в своите надзорни практики по подходящ начин (напр. чрез изменение на своята правна рамка или надзорни процеси).

Изисквания за докладване

3. В съответствие с член 16, параграф 3 от регламента за ЕБО компетентните органи трябва да уведомят ЕБО до 23 март 2013 г. дали спазват или възнамеряват да започнат да спазват препоръката или в противен случай да съобщят причините за неспазването ѝ. При липсата на получено уведомление до крайния срок ЕБО ще счете, че компетентните органи не спазват своите задължения. Уведомленията следва да се изпращат чрез подаване на формуляра, предоставен в раздел 5, на адрес compliance@eba.europa.eu със заглавие „EBA/REC/2013/02“. Уведомленията следва да се подават от лица, надлежно упълномощени да докладват за спазването на изискванията от името на компетентните органи.
4. Уведомленията ще бъдат публикувани на уебсайта на ЕБО в съответствие с член 16, параграф 3.

Съдържание

Препоръка на ЕБО относно разработването на планове за възстановяване	8
Приложение 1	11
Приложение 2	13
Образец на план за възстановяване	13
А. Общ преглед	13
Б. Основни елементи на плана за възстановяване	16
В. Последващи действия	21

Препоръка на ЕБО относно разработването на планове за възстановяване

СЪВЕТЪТ НА НАДЗОРНИЦИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ БАНКОВ ОРГАН,

като взе предвид Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията, и по-специално член 16, параграф 1 и член 25, параграф 1 от него,

като взе предвид решение ЕВА DC 001 на Европейския банков орган („ЕБО“) от 12 януари 2011 г. за приемане на процедурния правилник на Съвета на надзорниците на ЕБО, и по-специално член 3, параграф 5 и член 14, параграф 2 от него,

като има предвид, че:

- (1) След заключенията на лидерите от Г-20 на срещата на високо равнище в Питсбърг през 2009 г., Съветът за финансова стабилност публикува, през октомври 2011 г., „Основни характеристики на ефективни оздравителни режими за системно значимите финансовите институции“ (наричани по-долу „ОХ на СФС“), в които се описват основните елементи, които СФС счита за необходими за ефективен режим на оздравяване, включително конкретни изисквания за плановете за възстановяване и оздравяване.
- (2) В заключенията на Съвета на Европейския съюз за предотвратяване, управление и разрешаване на кризи от 18 май и 7 декември 2010 г. се предвижда изготвяне на планове за възстановяване и оздравяване поне за кредитните институции, за които се планира създаването на група за трансгранична стабилност (ГТС), и се посочва, че плановете следва да бъдат изпробвани до края на 2012 г. при симулации на кризисни ситуации в ГТС.
- (3) На 15 май 2012 г. ЕБО публикува дискуссионен документ относно плановете за възстановяване, в който представи ключовите елементи и основните въпроси за включване в даден план за възстановяване в съответствие с ОХ на СФС. За тази цел в дискусията бе включен и примерен „образец на план за възстановяване“. Отговорите във връзка с дискуссионния документ като цяло подкрепиха съдържанието на образца и някои от получените забележки са отразени в образца, приложен към настоящата препоръка.
- (4) Няколко държави членки обмислят да въведат или вече са въвели изисквания за планове за възстановяване на банките, които се спазват на национално равнище.

-
- (5) На 6 юни 2012 г. Европейската комисия публикува предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета за създаване на рамка за възстановяване и оздравяване на кредитни институции и инвестиционни посредници (COM(2012) 280 final).
- (6) С цел стимулиране на разработването на планове за възстановяване по последователен начин навсякъде в Съюза и за насърчаване на съгласуваност с най-високите стандарти, в междинния период преди одобряването на законодателното предложение на националните компетентни органи се препоръчва да гарантират, че поне банковите групи, посочени в приложението към настоящата препоръка, изготвят планове за възстановяване и ги обсъждат в рамките на надзорните колегии под контрола на ЕБО.
- (7) Настоящата препоръка се публикува на уебсайта на ЕБО.

ПРИЕ НАСТОЯЩАТА ПРЕПОРЪКА:

1. На компетентните органи, посочени в приложение 1, в качеството си на национални органи от изпращащата държава с водеща отговорност за осъществяване на надзор на кредитните институции, посочени в приложение 1, се препоръчва да гарантират, че тези кредитни институции разработват и представят планове за възстановяване на групата на своите компетентни органи в срок до 31 декември 2013 г.
2. Плановете за възстановяване на групата следва да бъдат изготвени в съответствие с образеца, представен в приложение 2 (образецът), който отговаря на международните стандарти, договорени под контрола на Съвета за финансова стабилност (СФС).
3. Образецът следва да се счита за ръководен документ по отношение на процеса на разработване и изготвяне на необходимите планове за възстановяване на съответната група.
4. Всяко отклонение от стандартите, посочени в образеца, следва да бъде обективно обосновано, като причините се документират от кредитната институция.
5. Компетентните органи, посочени в приложение 1, следва да обсъдят разработването на плановете за възстановяване на съответните групи и самите планове с други компетентни органи, участващи в съответната колегия от надзорници, като надлежно се отчитат индивидуалните планове за възстановяване на кредитните институции, които са част от групата, ако са били изготвени такива. Когато са създадени групи за управление при кризи (ГУК) под контрола на СФС, при обсъждането в рамките на съответната колегия от надзорници трябва да се вземат предвид и съответните заключения на ГУК.

-
7. Всички компетентни органи, които участват в колегии на надзорници, следва да вземат необходимите мерки, за да гарантират поверителността на информацията, свързана с плановете за възстановяване на съответните групи.
 8. Компетентните органи, които участват в колегиите, трябва да се стремят към постигане на общо съгласие относно оценката на информацията, предоставена от кредитните институции като част от техните плановете за възстановяване на групата.
 9. Компетентните органи, посочени в приложение 1, следва да прилагат настоящата препоръка и да се стремят да гарантират ефективното ѝ спазване от страна на кредитните институции, посочени в точка 1 от настоящата препоръка, така че да се улесни навременното разработване и оценяване на подходящи плановете за възстановяване на групите.

Съставено в Лондон на 22 януари 2013 г.

Andrea Enria (председател на ЕБО)

Приложение 1

В списъка по-долу се идентифицират кредитните институции и компетентните органи с основна отговорност да осъществяват надзор над тях, които са обект на настоящата препоръка.

	Наименование на банка	Национален компетентен орган
1	Erste Group Bank AG	Finanzmarktaufsicht (Надзорен орган на финансовите пазари в Австрия)
2	Raiffeisen Zentralbank AG	
3	KBC Group NV	Banque Nationale de Belgique (Централна банка на Белгия)
4	Dexia	
5	Bank of Cyprus Public Company Limited	Central Bank of Cyprus (Централна банка на Кипър)
6	Cyprus Popular Bank Public Co Ltd	
7	Bayerische Landesbank	Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (BaFin) Deutsche Bundesbank (Централна банка на Германия)
8	Commerzbank AG	
9	Deutsche Bank AG	
10	Deutsche Zentral-Genossenschaftsbank AG	
11	Danske Bank A/S	Finanstilsynet (Финансов надзорен орган на Дания)
12	Alpha Bank AE	Bank of Greece (Централна банка на Гърция)
13	Eurobank Ergasias	
14	National Bank of Greece	
15	Piraeus Bank	
16	Banco Bilbao Vizcaya Argentaria, SA	Banco de España (Централна банка на Испания)
17	Banco Santander SA	
18	BNP Paribas SA	Autorité de Contrôle Prudentiel (ACP) Banque de France (Централна банка на Франция)
19	Crédit Agricole Group	
20	Groupe BPCE	
21	Société Générale SA	
22	OTP Bank Nyrt.	Hungarian Financial Supervisory Authority (HFSA) (Финансов надзорен орган на Унгария)
23	Allied Irish Banks, Plc	Central Bank of Ireland (Централна банка на Ирландия)
24	Bank of Ireland	
25	Intesa Sanpaolo SpA	Banca d'Italia (Централна банка на Италия)
26	UniCredit SpA	
27	ABN AMRO Group NV	De Nederlandsche Bank (DNB) (Централна банка на Нидерландия)
28	ING Bank N.V.	
29	Rabobank Group	
30	DNB Bank ASA	Finanstilsynet (Финансов надзорен орган на Норвегия)

31	Banco Comercial Português SA	Banco de Portugal (Централна банка на Португалия)
32	Nordea Bank AB	Finansinspektionen (Финансов надзорен орган на Швеция)
33	Skandinaviska Enskilda Banken AB	
34	Svenska Handelsbanken AB	
35	Swedbank AB	
36	Barclays Plc	Financial Services Authority (FSA) (Надзорен орган за финансови услуги на Обединеното кралство)
37	HSBC Holdings Plc	
38	Lloyds Banking Group Plc	
39	Royal Bank of Scotland Group Plc	

Приложение 2

Образец на план за възстановяване

Образецът е разделен на три основни глави. Първата глава (А) съдържа обща, но всеобхватна информация за институцията, управленска структура по отношение на плана за възстановяване на групата, както и резюме на основните заключения от плана. Втората глава (Б) включва основните елементи на плана за възстановяване на групата, а именно предположенията, заложи в списъка с възможни варианти в ситуация на криза и оценка на тяхното изпълнение и въздействие. В третата глава (В) се идентифицират мерки, които институцията планира да осъществи с цел улеснение на последващите действия във връзка с плана за възстановяване на групата, неговото актуализиране или изпълнение при криза.

А. Общ преглед

Общият преглед представлява неразделна част от плана за възстановяване. Той следва да съдържа резюме на плана, базисна информация за структурата на групата и управлението на плана.

а) Резюме на плана:

В този раздел от институцията се очаква да направи резюме на основните заключения от нейния план за възстановяване. Резюмето следва да включва най-малко следните елементи:

- ключовите елементи, представени в отделните раздели на плана;
- основните промени от последната актуализация, ако е приложимо;
- общ преглед на стъпките, които трябва да се предприемат преди финализирането/актуализирането на плана.

б) Описание на групата:

Първият елемент от тази част на плана за възстановяване е общ преглед на правната структура на институцията (включително значимите клонове на институцията), нейните дейности и взаимозависимостите между отделните субекти в рамките на групата. В този раздел следва да се определят ключовите дейности, извършвани от институцията, основните бизнес линии, с които е ангажирана, и тяхното съответствие на правната структура. Освен това той следва да включва преглед на взаимозависимостите в рамките на групата. Трябва да има поне един раздел, съдържащ:

-
- общо описание на основните дейности, включително обсъждане на общата глобална стратегия на институцията, нейния бизнес модел, определяне на основните бизнес дейности и причините да бъдат определени като такива, както и основните юрисдикции, в рамките на които институцията извършва дейност.
 - представяне под формата на схема (и подробно описание):
 - ▶ на правните и оперативните структури (които следва да включват и организационна таблица на бизнес звената, правните субекти, към които принадлежат тези бизнес звена, и извършваните дейности, както и разбивка на служителите по бизнес звена);
 - ▶ на правните и финансовите структури (с разбивка на оборот, парични потоци, ликвидни средства, нужди от финансиране, големи експозиции, приходи и разходи и капитал от първи ред по правни субекти)

Схемата не трябва да включва всички отделни субекти, а по-скоро да е насочена към значими клонове и правни субекти. Значим клон или правен субект се определя като субект, който:

- ▶ допринася значително за приходите на групата или нейното финансиране или който притежава значителен дял от нейните активи или капитал; или
- ▶ изпълнява ключови търговски дейности, основни бизнес дейности, функции с решаващо значение; или
- ▶ изпълнява ключови оперативни, свързани с риск или административни функции (напр. ИТ) на централизирано ниво; или
- ▶ поема значителни рискове, които при неблагоприятен сценарий биха могли да застрашат оцеляването на групата; или
- ▶ чиято продажба или ликвидация би довела до много сериозен риск за групата като цяло; или
- ▶ е важен за финансовата стабилност на държавата, в която извършва дейност.

Не е необходимо да се предоставя подробна информация относно субекти, които не оказват съществено въздействие върху операциите, капиталовата структура или управлението на групата и които не са системно значими в държавата, в която са разположени.

- ▶ описание на финансовите връзки между отделните правни субекти в рамките на групата. Това включва обсъждане на всички съществуващи вътрешногрупови значими експозиции и отношения на финансиране, описание на възможностите за преразпределение на капитал в рамките на групата, както и вътрешногруповите гаранции, които съществуват при нормални условия и по време на криза.
- ▶ описание на функции с критично или системно значение, изпълнявани от групата. Тук става въпрос най-вече за външни функции, например разплащателни системи и услуги, предоставяни на други институции, но се включват и централизирани функции от основно значение за групата като ковчежничество, управление на обезпечения, информационни технологии, достъп до пазарни инфраструктури (като получател и

като доставчик), административни функции, оперативни функции, изнасяне на дейности.

в) Обсъждане на вътрешното управление

Обсъждане на вътрешното управление във връзка с изготвянето на плана за възстановяване, процеса на одобрение и процеса на управление, в случай че планът трябва да се изпълни в кризисна ситуация. В този раздел следва да се включи описание най-малко на следното:

- как е бил разработен планът: включително идентифициране на лицата, отговорни за разработване на отделните раздели от плана, обсъждане как планът е интегриран и включен в рамката за корпоративно управление и цялостната рамка за управление на риска, като се вземе предвид рисковият апетит на групата (и евентуални връзки с рамката за стрес-тестване на групата).
- кой е одобрил настоящата версия на плана: включително участието на висшето ръководство, дали планът е бил представен на вътрешния и/или външния одитор и/или на комитета по риска. Групата следва да представи потвърждение, в което се заявява, че планът за възстановяване е бил одобрен от борда на директорите и/или надзорния съвет.
- управлението на вариантите за възстановяване в кризисна ситуация: в документа следва да се обяснява как е разработен процесът на разглеждане от различните йерархични нива (ако има такъв процес). Освен това в него следва ясно да се описва процесът на вземане на решение във връзка с активирането на плана. Това включва обсъждане на това, кой участва в този процес, при какви условия ще се активира планът, процедурите, които следва да се извършат, критериите, въз основа на които се определя кой вариант ще се приложи, описание и оценка на начина на управление на информационните системи за управление и дали те могат да осигурят необходимата информация в краткосрочен план.
- как институцията възнамерява да актуализира плана на групата: това включва описание на това, кой носи отговорност за поддържането на плана в актуално състояние, честотата на актуализиране на плана и описание на процеса, в случай че планът трябва да бъде актуализиран, така че да отговаря на съществени промени, засегнали институцията или средата, в която извършва дейност.

Б. Основни елементи на плана за възстановяване

Целта на даден план за възстановяване не е да се предвиди кои фактори биха могли да доведат до криза, а по-скоро да се оцени дали наличните варианти за преодоляването ѝ са достатъчно стабилни и достатъчно разнообразни, така че да способстват за преодоляването на широка гама от различни видове шокове. Поради това ключов компонент на плана за възстановяване е стратегическият анализ, в който се идентифицират основните дейности, извършвани от институцията, и се определят ключовите действия, които ще бъдат предприети във връзка с тях и с останалите компоненти на институцията в кризисна ситуация. В съответствие с тази цел, настоящата втора глава следва да осигури „списък от варианти“, който включва набор от възможности за възстановяване, с които да се отговори на финансов стрес, било то идиосинкратичен или системен, и да се оцени тяхната осъществимост и въздействие. В този раздел очакваме да бъде включена най-малко посочената по-долу информация.

а) Общ преглед на вариантите за възстановяване

Целта на този раздел е да се представи общо описание на всички възможни варианти за възстановяване, които могат да са налични, и действията, които трябва да се предприемат с цел ранно изпълнение на тези варианти (т.е. когато са налице показателите за възстановяване). В следващите параграфи се преценява степента, до която могат да бъдат изпълнени тези варианти за възстановяване при различните сценарии/предположения.

б) Показатели за възстановяване

Показателите за възстановяване определят момента, в който институциите започват да обмислят и определят кой конкретен вариант за възстановяване (ако има такъв) да приложат в отговор на реалната ситуация, която е възникнала. Тъй като кризисните ситуации се различават, показателите за възстановяване не активират автоматично конкретен вариант за възстановяване, а по-скоро спомагат за ранно определяне на най-добрия начин на процедиране с плана за възстановяване. Те не трябва да се разбират като прагове, които водят до задължителна, предварително определена реакция, а по-скоро като момента, в който ефикасността на различните варианти за възстановяване се оценява повторно и се предвижда тяхното евентуално изпълнение. Следователно показателите за възстановяване са ключова част от процеса на разглеждане от различните йерархични нива и на вземане на решение. В тази част от плана за възстановяване институцията също така следва да представи подробна информация как показателите за възстановяване са включени в цялостните рамки за управление на риска на институцията и как показателите за възстановяване са съгласувани с факторите за задействане на съществуващите планове за действие при непредвидени обстоятелства, свързани с ликвидна или капиталова криза, както и с рамката на институцията по отношение на рисковия ѝ апетит.

Институцията следва да посочи тези конкретни показатели за възстановяване (включително примери и измервания) и по-специално да определи количествени и качествени показатели за възстановяване:

- свързани с нейната платежоспособност
- свързани с нейната ликвидна позиция
- свързани с кризисни сценарии и с влошаване на условията, при които извършва дейност

в) Предположения и сценарии

Целта на този раздел е институцията да определи няколко кризисни сценария и да изготви теоретична оценка на тяхното потенциално въздействие. Целта на този раздел не е да се идентифицира следващата криза, а по-скоро да се определи набор от сценарии, при които ще бъде оценена ефективността на различните варианти за възстановяване. Това ще позволи да се изпита доколко са ефективни различните варианти за възстановяване, които трябва да могат да постигнат заложените цели (т.е. възстановяване на жизнеспособността в дългосрочен план) и в ситуации, различни от идентифицираните сценарии и предположения.

Институцията следва да посочи няколко сценария, които обхващат най-малко следните видове финансови шокове (във всеки случай от институцията се изисква да прави разграничение между бавно и бързо настъпващи финансови шокове):

- ▶ идиосинкратичен шок
- ▶ системен шок
- ▶ комбинация от двата

Всеки от разгледаните сценарии следва да е в състояние да причини сериозно отрицателно въздействие върху институцията. Институцията следва да подбере сценарии, за които е преценено, че биха задействали няколко варианта за възстановяване в плана за възстановяване, и за които се счита, че има достатъчно голяма вероятност реално да възникнат.

Институцията следва да изготви теоретична оценка на въздействието на всеки от тези сценарии върху платежоспособността, ликвидността, финансирането, приходите и операциите на основните субекти, бизнес линии и др., посочени в описанието на организацията (глава А).

г) Варианти за възстановяване

В този раздел се изброяват и оценяват различните варианти за възстановяване. Вариантите за възстановяване не са мерки, предприемани в нормална бизнес среда, а трябва да са извънредни по своето естество. Вариантите, които могат да бъдат проучени, включват рекапитализация с външна помощ, продажба на активи, дъщерни предприятия, бизнес звена или институцията като цяло, доброволно реструктуриране на задължения, намаляване на

размера на баланса или укрепване на ликвидната позиция. За всеки от идентифицираните варианти за възстановяване, институцията следва да опише мярката в общ план и да определи евентуалните пречки за нейното изпълнение. Освен това институцията следва да представи следните анализи за всеки вариант:

- **Оценка на въздействието** на вариантите за възстановяване, която включва най-малко оценка на:
 - ▶ финансовото и оперативното въздействие: т.е. предвиденото въздействие върху платежоспособността, ликвидността и позициите, свързани с финансиране, върху приходите и операциите. Това въздействие следва да бъде оценено теоретично както в нормална ситуация, така и при различните кризисни сценарии. Освен това в оценката на въздействие следва ясно да се определят различните структури в групата, които могат да бъдат засегнати от варианта или да участват в неговото изпълнение.
 - ▶ външното въздействие: предвиденото въздействие върху функции с критично или системно значение, които се извършват от институцията, както и въздействие върху други участници на пазара, клиенти, служители, кредитори и акционери.

В оценката на въздействието следва ясно да се посочват предположенията за оценка и всички други направени допускания, *inter alia* относно възможността активите да бъдат търгувани, поведението на други финансови институции и др.

- **Оценка на риска:** институцията следва да изготви анализ на риска, свързан с всеки вариант. Това включва както рисковете вариантът да не може да бъде изпълнен (осъществимост), така и риска, свързан с неговото изпълнение (системни последици):
 - ▶ Осъществимост: институцията следва да даде отговор на следните въпроси: i) какъв е прогнозният шанс за успех по дадена скала и защо; ii) кои фактори биха могли да намалят ефективността на варианта и как могат да бъдат смекчени, iii) кои фактори биха могли да попречат на изпълнението на варианта. При тези фактори следва да се проучат най-малко правни, операционни, бизнес, финансови и репутационни рискове (включително риска от понижаване на кредитния рейтинг).

Освен това от банката се очаква да разгледа евентуалния си опит при изпълнението на такива или подобни варианти.

- ▶ Системни последици: институцията следва да идентифицира всички потенциални последици за цялата система, в резултат на изпълнението на варианта, както и въздействието му върху евентуално бъдещо реструктуриране, ако вариантите за възстановяване се окажат неефективни.

Когато бъдат идентифицирани съществени пречки или затруднения, от институцията се очаква да представи решения за преодоляване на тези потенциални проблеми.

- **Процес на вземане на решения:** институцията трябва да опише вътрешния процес на вземане на решения, в случай че даден вариант трябва да бъде изпълнен, включително стъпките, които трябва да се следват, графика и участващите страни, до момента на изпълнението на варианта. Ако графикът не е определен, могат да се дадат прогнозни срокове, като се посочат факторите, които биха оказали въздействие върху тях.

д) *Оперативен план за действие в извънредни ситуации*

За всеки от тези варианти за възстановяване институцията следва да представи оперативен план за действие в извънредни ситуации, в който се обяснява как може да се запази непрекъснатост на операциите в етапа на възстановяване, ако вариантът за възстановяване бъде изпълнен. Това включва най-малко анализ на вътрешните операции (напр. на ИТ системите, доставчиците и операциите във връзка с човешките ресурси на институцията) и нейния достъп до пазарната инфраструктура (напр. инструменти за клиринг и сетълмент, разплащателни системи, допълнителни изисквания във връзка с обезпечения).

Когато вариантът включва отделянето на даден субект от групата, институцията следва също така да демонстрира, че отделените субекти могат да продължат да функционират без помощ от групата.

е) *Комуникационен план*

Институцията следва да представи подробен комуникационен план, както и анализ как този комуникационен план може да се изпълни в етапа на възстановяване, и да представи оценка на потенциалното въздействие на всеки отделен вариант за възстановяване върху бизнес дейностите и финансовата стабилност като цяло.

В този комуникационен план следва да се включат:

- вътрешна комуникация с персонала, синдикати и др.; и
- външна комуникация с акционери, контрагенти, финансови пазари/инвеститори, пазарни инфраструктури, обществеността/вложители и органи (включително надзорната колегия).

ж) *Управление на информация*

Институцията следва да опише общата си политика по отношение на управлението на информация. По-специално институцията следва да опише как групата гарантира, че точната информация може да се осигури в кратък срок за вземането на решение в кризисна ситуация. Изисква се конкретен анализ за всеки вариант за възстановяване, в който институцията следва да определи конкретните нужди от информация за този вариант и да демонстрира своя капацитет да получи необходимата информация.

Освен това банката следва също да опише как може в условията на кризисна ситуация да осигури навременна информация, необходима на органите за оценка на ситуацията. Тази информация включва например:

- реални експозиции в рамките на групата чрез вътрешногрупови гаранции и заеми;
- реални търговски сделки, записани на база „back-to-back“ (преотстъпване на получените средства);
- реален размер на ликвидните активи в банката майка и дъщерните предприятия;

-
- задбалансови дейности;
 - най-големите реални експозиции на банката към други финансови институции и предприятия.

В. Последващи действия

Планът за възстановяване не е само план, а цялостен процес, който следва да се интегрира в управлението на институцията. При това може да се наложи да се извършат промени в организацията, или за да се улесни актуализирането на плана и неговото изпълнение в бъдеще и за да се следят показателите за възстановяване, или защото в процеса са били установени пречки, които усложняват изпълнението на вариантите за възстановяване. Вероятно организацията ще трябва да обмисли предприемането на последващи или коригиращи действия. Целта на този раздел е да се опишат точно тези действия. Мерките по-долу следва да се проучат при изготвянето на този раздел:

- Подготвителни мерки, които могат да бъдат предприети предварително с оглед успешно изпълнение на вариантите за възстановяване (с които например се съкращава времето за изпълнение или се максимизират ползите)
- Области за подобрене (включително нови предположения, нови варианти за възстановяване, промени в организацията на групата/институцията, управление, обучение на персонала, симулации и др.)

За всяка последваща или коригираща мярка институцията следва да посочи причината, поради която мярката се проучва, и графика за изпълнение.

4. Обратна информация от публичната консултация

По отношение на изискването, предвидено в член 16 от регламента за ЕБО да се проведат открити публични консултации преди публикуването на препоръка, трябва да припомним, че по тази тема вече беше публикуван дискуссионен документ (ДД) на ЕБО и заинтересованите страни представиха коментари, които са публикувани на уебсайта на ЕБО и отчасти са отразени в преработения образец, приложен към препоръката. Предвид факта, че в член 16 се посочва, че консултацията следва да се проведе „когато е целесъобразно“ (вж. член 16, параграф 2 от регламента за ЕБО) и че мненията, изразени от заинтересованите страни по отношение на ДД на ЕБО, като цяло бяха положителни, както и че забележките, които бяха сметени за подходящи, бяха отразени в преработения образец, ЕБО заключи, че не е целесъобразно да се провежда друга открита публична консултация. Приложеният образец в действителност беше разгледан в горепосочения ДД и поради това друга публична консултация не би осигурила добавена стойност, а същевременно би забавила издаването на препоръката и започването на тази задача в целия ЕС.

5. Потвърждение за спазване на насоки и препоръки

Дата:

Държава членка/държава от ЕИП:

Компетентен орган:

Насоки/препоръки:

Име:

Длъжност:

Телефонен номер:

Електронна поща:

Упълномощен/а съм да потвърдя спазването на насоките/препоръките от името на моя компетентен орган: **Да**

Компетентният орган спазва или възнамерява да започне да спазва насоките и препоръките:

Да **Не** **Частично спазване**

Компетентният орган не спазва и не възнамерява да започне да спазва насоките и препоръките поради следните **причини**¹:

Подробности относно частичното спазване и обосновка:

Моля, изпратете това уведомление на compliance@eba.europa.eu².

1 В случай на частично спазване посочете степента на спазване и неспазване и обяснете причините за неспазване в съответните области.

2 Да се има предвид, че други методи за съобщаване на потвърждението за спазване, например изпращане на уведомлението на адрес на електронна поща, различен от горния, или изпращане на имейл, който не съдържа изисквания формуляр, се считат за невалидни.